

Nr 118.

Av herr **Hansson** i Trollhättan m. fl., med förslag till lag angående slakt av husdjur.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 85 framlades för 1927 års riksdag följande förslag till lag angående slakt av husdjur:

1 §.

Vid slakt av husdjur skall omedelbart före blodets avtappande djuret bedövas. Utan föregående bedövning må dock fjäderfä och kaniner avlivas därigenom att huvudet hastigt skiljes från kroppen.

2 §.

Ej må vid slakt någon, som icke fyllt aderton år, verkställa bedövning, ej heller avtappa blodet eller eljest avliva djuret, med mindre det sker under uppsikt av någon äldre; och åligger denne tillse att de med avseende å slakten gällande föreskrifter bliva iakttagna.

3 §.

Bör till följd av sjukdom eller olycksfall djur utan uppskov nedslaktas, må slakten äga rum utan iakttagande av vad i 1 eller 2 § sägs.

4 §.

När särskilda omständigheter därtill föranleda, må med Konungens tillstånd och enligt de föreskrifter Konungen meddelar vid viss slakteriinnrättning slakt verkställas utan iakttagande av vad i 1 § är stadgat.

5 §.

Verkställes slakt för annans räkning, åligger den, för vars räkning slakten utföres, eller, där han ej är tillstädes, den, som därvid företräder honom, tillse att de med avseende å slakten gällande föreskrifter bliva iakttagna. Är skälig anledning antaga att sådan tillsyn icke erfordras, äger vad nu sagts dock ej tillämpning.

6 §.

Överträdelse av bestämmelse i denna lag eller av föreskrift, som utfärdats jämlikt 4 §, straffes med böter från och med fem till och med femhundra kronor, där ej å förseelsen följer straff enligt allmänna strafflagen.

7 §.

Allmän åklagare åligger att åtala förseelse, som i 6 § sägs.

8 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1928, dock skall, såvitt angår slakt av ren, lagen tillämpas först från den dag Konungen bestämmer.

Detta förslag vann dock icke riksdagens bifall.

Tillfölje härav är sålunda landet alltjämt i saknad av slaktlag, trots det att motion härom väcktes i riksdagen redan år 1887 eller för över 40 år sedan.

Anledningen till att 1927 års riksdag icke antog ovannämnda lagförslag, torde väl främst hava varit den, att detsamma i 4 § inrymde undantag från det i 1 § föreslagna allmänna bedövningstvånget. Enligt lagförslagets motivering åsyftades därmed den judiska slaktmetoden eller schächtningen och den dansk-amerikanska svinslaktmetoden.

Det märkliga kom härigenom att inträffa, att lagförslagets tvångsbestämmelser i själva verket endast skulle komma att gälla det ringa antalet yrkes- och hemmaslaktare, som kunna sägas ännu vara så efterblivna, att de icke bedöva slaktdjuret före blodavtappningen, då däremot 1925 års riksdag i sin skrivelse till Kungl. Maj:t beträffande slaktlagsfrågan avsåg att ernå en lagstiftning, som vid all slakt föreskrev obligatorisk bedövning före blodavtappningen.

Lagen kunde ju genom meranämnda undantagsbestämmelse sålunda bliva i högsta grad illusorisk, för den händelse Kungl. Maj:t, sin rätt likmätigt, lämnade dispens för de slaktsätt, som lagen i främsta rummet avsåg att reformera.

De invändningar, som framkommit emot uteslutandet av 4 § i lagförslaget, blevo vid 1927 års riksdag så uttömmande gendrivna, att det icke tarvas att här ytterligare bemöta desamma.

Med stöd av vad vi ovan anført få vi sålunda hemställa,

att riksdagen ville för sin del antaga det i Kungl. Maj:ts proposition vid 1927 års riksdag framlagda förslaget till lag angående slakt av husdjur med den förändring, att 4 § helt uteslutes ur förslaget samt att därvid betingade formella jämkningar vidtagas.

Stockholm den 18 januari 1928.

Anders Hansson,
Trollhättan.

Karl Ward.

Thore Alströmer.

F. O. Ericson.